

[Oluf Pedersen.]

nogen, der er i trang. Tanken om at skære ned på de sociale udgifter til de arbejdsløse afviser vi blankt.

Det er ikke for at gøre det dårligere her i landet for den fattigste del af befolkningen, vi sidder her. De, der er i trang, skal hjælpes. Til gengæld behøver man ikke at give pension til de rige; det er en vildmand. Jeg ved ikke, hvad det er for en idé, det hører ingen steder hjemme. Alt, hvad det offentlige har ret til at give til social forsorg, må gives til dem, der er i trang, og ikke til dem, der ikke er i trang.

Jeg pegede i går på statsfinansieringen. Når man har lavet en statsfinansiering, hvis formål er at skaffe billigere penge, og vi allesammen erkender, at resultatet er blevet, at Danmark har fået en meget højere rente som følge af statsfinansieringen, er det så ikke på tide at holde op med sådan noget? Men også det skal ske med måde, det passer ikke mig, at man nedskærer statsfinansieringen af boligbyggeriet med det resultat, at boligbyggeriet falder. Ligesom forøgelsen af statsfinansieringen tvinger den private finansiering til en tilsvarende nedgang, således bør også nedgangen i statsfinansieringen erstattes af øget privat finansiering. Det er meningen med det hele. Og man har jo penge i bankerne — her er jeg enig med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen — bankerne er ikke nær så fattige, som de snakker til. Det er, som om man kunstigt søger at drive renten op til det højest mulige.

Der er jo også militærudgifterne. Vi har stillet et forslag, der bygger på frivillighed, hvad der ville give besparelser på nogle hundrede millioner kroner.

Endelig har jeg peget på grundskylden, som er af den karakter, at den ikke hviler på arbejde og forbrug og derfor ikke driver de offentlige udgifter op. Der har man løsningen på problemet, og det kommer man til at bøje sig for. Så bliver det kun spørgsmålet, om man vil gå den rette vej, eller man vil fortsætte ud i vildfarelsen. Det er den vej, der er, for i det øjeblik man sænker

skatterne — jeg var i går inde på 1½ milliard, men lad det være et mindre beløb, lad det være blot 100 mill. kr. til at begynde med, som de konservative er inde på — så betyder det rent automatisk en sænkning af de offentlige udgifter, og det betyder, at man sænker leveomkostningerne, og det betyder bedre vilkår for erhvervene, og det betyder igen større produktion, øget beskæftigelse og højere realløn, det, som jeg vil betegne som en fornuftig politik.

Jeg vil gerne sige til slut, at jeg erkender vanskeligheden ved at gennemføre alle de ting, jeg har taget til orde for her, på een gang, men jeg er ganske sikker på, at det er vejen frem imod det mål, som vi i virkeligheden er fælles om: at skabe bedre vilkår for det danske folk, hvis tjenere vi allesammen er.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingsmand Axel Sørensen har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvad er begrundelsen for, at man forlanger tanke, hvorfra der sælges farvet benzin, anbragt således, at disse ikke er synlige fra offentlig vej eller anlæg?“
Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 6. december kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 1 medlem til jernbanerådet* (i stedet for fhv. folketingsmand Oluf Carlsson).

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om Det nordiske Råd.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.